

Ὑγιαίνετε, ἄνδρες Ἕλληνες, ἀγωνιζόμενοι τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐνώπιον
ἀξίων Ἑλλήνων.

Ἐν Παρισίοις 29 Ἰουνίου 1819.

Ὁ φίλος σας

Ν. Σ. Πίγκολος

ΝΙΚ. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΡΙΝΟΣ

ΝΕΩΤΑΤΟΣ ἔτι, ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ κοινωνικῆς του δρά-
σεως, εἴμαρτο νὰ τερματίσῃ τὸν βίον διακεκριμένον καὶ συμπαθὲς τῆς πρω-
τευούσῃ μέλος, ὁ Ἀθανάσιος Κρίνος, ὁ ἀναγαγὼν εἰς περιωπὴν ἐπίζηλον τὸ
φαρμακευτικὸν ἐν Ἑλλάδι ἐπάγγελμα, τὸ ὁποῖον ἐξήσκει μετὰ ζήλου ἱεροῦ
πρὸς τε τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Κρίνου,
τοῦ ἰδιορρύθμου ἐκείνου καὶ εὐρυμαθεστάτου ἀνδρός, ὅστις ὑπῆρξεν εἰς τῶν
ἰδρυτῶν τῆς Φαρμακευτικῆς Ἑταιρίας, κληρονόμος τῶν πατρικῶν ἀρετῶν,

συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς διὰ τελείας ἐπιστημονικῆς μορφώσεως καὶ φιλοπονίας ἀνεκδότου, παρακολουθῶν τὰς ἐν Ἑσπερίᾳ συντελουμένας καθ' ἐκάστην προόδους τοῦ κλάδου του καὶ πλουτίσας τὸ φαρμακεῖον του διὰ τῶν ἐντελεστέρων μέσων καὶ τῶν ἐπιστημονικωτέρων μεθόδων, καταστήσας δ' αὐτὸ ἐν ἀπὸ τὰ τελειότερα τῆς Εὐρώπης, διὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν καὶ ἀκρίβειαν, μεθ' ἧς ἐλειτούργει καὶ ἐν ταῖς ἐλαχίσταις λεπτομερείαις. Ἐσχολήθη, ὅσον οὐδεὶς μετ' ἰδιαιτέρας ἐπιτυχίας εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ φαρμακευτικοῦ κλάδου προσπαθῶν, ἐντὸς τῶν πολυδαιδάλων χημικῶν ἐργαστηρίων του, νὰ τελειοποιήσῃ καὶ καταστήσῃ προσιτὰ τὰ φαρμακευτικὰ ἐκεῖνα εἶδη, τὰ ὁποῖα ἡ κερδοσκοπία τῶν εὐρωπαίων καθίστα δαπανηρότατα καὶ δὴ ἀπρόσιτα παρ' ἡμῖν. Ὅτι δὲ ὁ ἀείμνηστος Ἀθανάσιος Κρίνος ὑπῆρξε μοναδικὴ προσωπικότης ἐν τῇ ἑλληνικῇ φαρμακοποιίᾳ, μαρτυρεῖ ἡ μεγάλη ἐκτίμησις καὶ ἐμπιστοσύνη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ἥτις καὶ σήμερον ἔτι ἐξακολουθεῖ νὰ τιμᾷ ἰδιαζόντως τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Αἰόλου πλοῦσιον φαρμακεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον νομίζει τις ὅτι κατέλιπεν ἀνεξίτηλον τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν ἀπερχόμενος τοῦ κόσμου τούτου. Διετέλεσεν ἔγκριτον μέλος τῆς Πανελληνίου Φαρμακευτικῆς Ἑταιρίας, ὑπὲρ ἧς πολλὰ ἐμόχθησε καὶ εἰργάσθη, συνεισενεγκὼν πολλάκις τὴν εὐρυμάθειαν καὶ τὸν πλοῦτον τῶν ἐπιστημονικῶν του κεφαλαίων.

Ὡς κοινωνικὸς ἄνθρωπος ὑπῆρξεν ἀγαπητότατος. Γλυκὺς τοὺς τρόπους, μετὰ τὴν ἔμφυτον ἐκείνην ἀριστοκρατικὴν λεπτότητα καὶ εὐγένειαν εἰς τε τοὺς τρόπους, τὸ ἦθος καὶ τὸν λόγον, ἀπῆλauen ἀμερίστου ὑπολήψεως καὶ συμπαθείας παρὰ τῇ ἐκλεκτῇ κοινωνίᾳ τῶν Ἀθηνῶν. ἥτις δικαίως ἐθρήνησε τὸν ἄωρον θάνατόν του ἐπισυμβάντα, κατόπιν φθοροποιοῦ νοσήματος. τὴν 16ην Μαρτίου 1900.

Ο ΤΑΦΟΣ

ΚΑΠΟΤΕ τὰ μεσάνυχτα
 'ς τῆς θάλασσας τὰ βάθη
 ἀκούγοντ' ἀναστεναγμοὶ
 καὶ βόσανα καὶ πάθη.

Ποιὸς ξέρει ποιούς νὰ πέρνουνε
 Νεράιδες λευκοφόρες,
 ποιούς μ' ἀπονιά νὰ πνίγουνε
 'ς τῶν μυστηρίων τῆς ὥρας...

ΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ